

Nr 10.

Ankom till riksdagens kansli den 2 april 1940 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om sänkning av tullen å visst slag av pegamoid.

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 129, hava herrar *Pettersson* i Dahl och *Jonsson* i Skedsbygd hemställt om »sådan ändring i tulltaxan, att pegamoid icke belägges med högre tull än 60 kronor för 100 kilogram, jämväl i det fall, att varan innehåller kautschuk».

Beträffande motiveringen för detta förslag, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, får utskottet hänvisa till motionen.

Vid behandlingen av motionen har utskottet anlitat byråchefen i generaltullstyrelsen E. Sandquist såsom sakkunnig.

Pegamoid hänföres vid tulltaxering, om den innehåller kautschuk, till tulltaxenr 461 med en tull av 175 kronor för 100 kilogram och eljest till tulltaxenr 462:2 med en tull av 60 kronor för 100 kilogram.

Till stöd för det föreliggande förslaget hava motionärerna framhållit bland annat, att pegamoid för närvarande i genomsnitt betingade ett pris av 2 kronor 25 öre per kilogram, samt att en tull beräknad efter 175 kronor för 100 kilogram sålunda motsvarade icke mindre än 78 procent av varuvärdet. Nämda tull omöjliggjorde praktiskt taget all import till riket. Redan tullen 60 kronor för 100 kilogram motsvarade omkring 27 procent av varuvärdet och finge sålunda anses vara jämförelsevis hög.

Efter därom i grundlagsenlig ordning framställd begäran har utskottet emottagit ett av *kommerskollegium* och *generaltullstyrelsen* gemensamt afgivet utlåtande, varvid fogats yttrande av *Svenska garveriidkareföreningen*, som avstyrkt det i motionen framlagda förslaget. Ämbetsverken, som även avstyrkt motionärernas förslag, hava såsom skäl härför anfört bland annat följande:

»I nu föreliggande motion omförmäld s. k. pegamoid, varmed avses en läderimiterande vävnad för beklädnad av möbler o. dyl., hänföres vid tulltaxering, om den innehåller kautschuk, till tulltaxenr 461 med en tull av 175 kronor för 100 kilogram och eljest till tulltaxenr 462:2 med en tull av

60 kronor för 100 kilogram. Förstnämnda tullsats, som motionärerna önska få nedsatt, kan visserligen förefalla väl hög i förhållande till den omhandlade varans värde. Såvitt ämbetsverken kunna bedöma, skulle emellertid ett bifall till det i motionen framlagda förslaget komma att medföra vissa olägenheter i tulltekniskt hänseende. Det torde nämligen i praktiken knappast låta sig göra att i fråga om vävnader, innehållande kautschuk, uppdraga en bestämd gräns mellan å ena sidan s. k. pegamoid och å andra sidan övriga till tulltaxenr 461 hänförliga vävnader.

Härutöver synes det ämbetsverken, att tillräckliga skäl ej föreligga att företaga en sänkning av tullen å enbart det i motionen avsedda varuslaget utan samtidig omprövning av frågan om en motsvarande sänkning av tullen å övriga till tulltaxenr 461 hänförliga varor, såsom vissa fodervävnader samt vävnader för tillverkning av regnkappor, rullgardiner, sjukvårdsartiklar o. s. v. En dylik omprövning lär dock få anses vara alltför vidlyftig i nu förevarande sammanhang och synes ej heller under rådande tidsförhållanden vara påkallad genom den gjorda framställningen.»

Utskottet.

Gällande tull å pegamoid, innehållande kautschuk, är obestridligen väl hög i förhållande till varans värde. Mot en nedsättning av tullen torde därför i och för sig icke vara något att invända. På sätt framgår av ämbetsverkens yttrande skulle emellertid en sådan ändring komma att medföra vissa tulltekniska olägenheter, då det i praktiken knappast låter sig göra att uppdraga en bestämd gräns mellan å ena sidan här ifrågavarande artikel och å andra sidan övriga vävnader, innehållande kautschuk. På grund härav och med beaktande av övriga i ämbetsverkens utlåtande anförda skäl har utskottet funnit sig icke böra tillstyrka bifall till motionen.

Utskottet får sålunda hemställa,

att motionen II: 129 av herrar Pettersson i Dahl och Jonsson i Skedsbygd, om sänkning av tullen å visst slag av pegamoid, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 2 april 1940.

På bevillningsutskottets vägnar:

IVAR ANDERSON.

Närvarande: Se under betänkandet nr 9.